

Гора

Іван Сокульський

Дніпро — мов розкритий
"Кобзар",
і піднятим прапором —
небо.
Дозріває блакить,
вирастає гроза —
невблаганно,
нестримно,
вишнево!
Тиша гучна —
понад прірву століть.
Шлях далекий Дніпра —
ніби доля незгасла...
На сторожі України
стоїть
Незбориме
чоло Тараса!
Бездоріж. Безкаміння...
Ночами простували
на гору прочани.
Їм світало в очах.
Підіймалися — вглиб —
серед віть-чорноліть
відшукати дорогу...
Підвівся пророк,
щоб з'єднать береги
і волю піднять,
як Голгофу.